

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus), drahý brat v Kristovi.

Foto: Ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany, dňa 2.2.2025.

zdroj:

<https://www.ordinariat.sk/procesia-a-slavnostna-svata-omsa-s-ordinarom-vo-vazenskom-ustave-v-sucanoch/>

Boli sme pozvaní, aby sme sprostredkovali pre detský domov a špeciálnu školu v Považskej Bystrici koncert Ega (vid' foto). Detičky majú rôzne hendikepy,

a rôzne postihnutia, ale keby vidíte tú radosť z toho, že im prišiel zahrať, bolo to neskutočné. Keď som sa pozrel na moju manželku, tak tá od radosti plakala.

Foto: väznica Prešov, väzba. Dňa 6.5.2025 som vstával o tretej hodine ráno a to z dôvodu, že sme mali v tento deň tri

väzнице na východe. Prvá zastávka bola **väzba Prešov. Po nej sme vstupovali do väznice Sabinov (viď foto).**

zdroj: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/podmanivy-hlas-dominiky-gurbalovej-zvladol-az-tri-koncerty-v-jeden-den>

2 dni po vystúpení mi prišiel list od Mareka, nášho nového člena z väznice Sabinov: „Dobrý deň pán Dismas, veľmi pekne vás prosím, aby ste mi pomohli, lebo ako ste prišli na koncert, cítil som, že prichádza do mňa Duch. A veľmi pekne Vás prosím, aby ste ma neopustili, lebo chcem prijímať Ježiša Krista, amen, amen. Ako ste hovorili, neveril som sám sebe, ale cítil som v srdci, že do mňa vošiel Duch Svätý, amen. Vďaka vám, Pán Ježiš Kristus, Dismas

aby ste ma neopustili lebo chcem prijímať Ježiša Krista. Amen.

amen. Preto vás prosím, pomôžte mi, dajte mi šancu, aby som prijímal Ježiša Krista, aj keď som spáchal trestný čin.

Preto vás prosím, pomodlite sa za mňa, čo som urobil na tejto zemi, modlite sa za mňa. Aj keď sa neviem modliť, pošlite mi, aby som sa naučil modlitbu Ježiša Krista, amen. Alebo mi pište, aby som sa naučil modlitbu, preto vám pekne ďakujem. Prosím vás pekne, keby ste mi poslali ruženec a Bibliu, preto vám ďakujem. Ježiš Kristus, amen, amen.“

Po väznici v Sabinove sme sa presunuli na otvorené oddelenie na Šváby (viď foto).

Ako asi vieš, vždy, keď sme na nejakom výjazde, snažím sa stretnúť s členmi, ktorí sú už vonku a bývajú niekde v blízkosti, aby sme sa spolu stretli podali ruky a aj ich pozvem do reštaurácie, napr. na pizzu, a zväčša zoberiem aj špeciálneho hosťa a tentoraz do bola Dominika Gurbaľová a prišiel Dušan D. (viď foto z tejto návštevy v Prešove).

Časť listu z tejto väznice od Andreja z väznice Sabinov: „Ruženec, ten čo ste mi predtým poslali, tak som stratil, tak ma to mrzí, že som z toho hotový. Práve sme sa rozprávali, my väzni, že je takéto niečo, čo my sme o tom nevedeli, nemuseli sme tu byť. Preto by sme chceli zmeniť svoj život a nechceme sa tu vrátiť. Tak preto študujeme tiež Bibliu, modlíme sa za svoje hriechy, čo sme spôsobili druhým, aby sme mali všetko odpustené.“

Foto: 7.2.2025 Kežmarok, cirkevná škola, kam ma pozval Matúš Uriga z Lámačských chvál

Po skončení prednášky som sa osobne stretol s Alexom (vid' foto) a svedectvo o tomto chlapcovi mi napísal Matúš

Uriga: „Dnes vám chcem svedčiť o tom, ako Boh urobil obrovský zázrak u nás v Kežmarku. Na cirkevnej škole, kde pracujem, mi jedného dňa dovedla pani zástupkyňa malého tretiačka, ktorý sa volal Alex. Oznámila mi, že práve jeho mama vypadla zo 7. poschodia z okna, zhodou okolností bolo to okno, na ktoré som videl z môjho kabinetu (vid foto-ako ju nakladali do sanitky). Bola minimálna šanca, aby matka pád zo 7. poschodia prežila, dopadla priamo na chodník. 21 metrov voľný pád. Chlapec, ktorý bol u mňa v kabinete, si sadol a spolu sme sa začali modliť, aby mamka bola v poriadku. Po krátkej modlitbe mi chlapec povedal, že je to ok, a trávil som s ním 3 hodiny. Zavolať som aj viacerým ľuďom

zo skupiny Lamačských Chvál, aby sa spolu so mnou modlili. Boh urobil obrovský zázrak. Alexova mama prežila pád zo 7. poschodia, mala iba minimálne zranenia a dnes je v poriadku. Chlapec je už ôsmak. Zaujala ma jeho silná viera. Keď sme totiž išli na obed po modlitbe s chlapcom, stretli ho spolužiaci, ktorí sa ho pýtali, či vie, čo sa stalo jeho mame. Chlapec odpovedal, že nevie, čo sa stalo, ale vie, že keď sme sa za mamu modlili, bude v poriadku.“ Aj ja som sa teraz spýtal Alexa osobne, ako sa má jeho mamička a on mi povedal, že dobre a usmial sa. Chvála Pánovi.

Foto: hospic, kde sme sa modlili s detičkami za umierajúcich a pomazávali ich olejom. (Jak5,14)

Moja ďalšia zastávka bola v Žakovciach (vid' foto). Je tu kňaz Kuffa a ich moto je *ora et labora* - modli sa a pracuj. Už dva a pol roka je od vtedy, čo som sem priniesol Viktora

Lazara a napriek tomu, že je evanjelik, rád sa denne zapája do všetkých duchovných aktivít ako je ruženec, korunka Božieho milosrdenstva a sv. omša. Majú tu 4 kňazov. Boli sme pozvaní aj na večeru, kde sme stretli aj kňaza Petra Hríba (vid' foto), ktorý patrí k našim

žehnajúcim kňazom, ktorých je aktuálne 59. Žehnajú vám každý deň o 20.00 hod.

Foto: Poprad-Matejovce kostol, prvý piatok, svedectvo DISMAS

Časť listu od Vojtecha z väznice Vinařice: „Mám se celkem fajn, každý den se modlím za Vás a taky za sebe. Když je možnost tak navštěvuji kapli, abych si připomněl že Ježíš s mysl moje hříchy svou krví a taky oslavil to, že porazil smrt a to je u mne důležité, protože jak jsem pil a bral drogy byl jsem pro sebe a pro ostatní mrtvý. Ale skrze víru jsem ožil a mohu posoudit, že tento život je plný barev a radosti. Předtím to byl černobílý smutný příběh a to je ta spása u mně. Tak ať se daří bratři a sestry v Kristu, mám Vás moc rád. Bratr Vojtěch“

Foto: 12.2.2025 Trenčín Juh, kostol s kapacitou 1200 ľudí bol dnes naplnený. Bola obnova manželských sľubov a dnes sa svedčilo o rodinke a požehnaní. Po pár dňoch mi prišla správa od bývalého príslušníka zboru Mgr. **Andreja Flaškára**, ktorý bol práve na tých modlitbách: „Ahoj Michal, boli sme aj na chválach na Juhu, videli sme Vás, my sme boli na chóru a vydržali sme do konca, potom sme utekali domov, lebo začali sa diať veci. Po chválach o 3.00 odtiekla plodová voda, ale porodili sme až včera o 15.47 syna Oliverka, 3340g, 48cm, zdravý. Obaja sú v poriadku a chválime Pána za to, že nám požehnal bábätko. Je to aj také svedectvo, keď boli Lamači naposledy, pomazal si nás olejom, potom sme boli za Braňom na modlitbu, kde vyslovil že o rok tu prídete a budete svedčiť už s bábätkom. Aleluja, naplnilo sa toto proroctvo, o 2 dni neskôr. Nakoľko sme sa dlho snažili a nevedeli sme, či budeme mať bábätko, písal som Tebe a dal si úmysel do Dismas modlitebníkom. Všetkým, čo sa na tomto podieľali, veľká vďaka a prajeme plnosť Božích milostí skrze Ježiša, ktorý je všemohúci. Znova dokázal, že je Pán pánov a Kráľ kráľov, ktorý nás vedie a vychováva. Sláva Bohu na výsostiach. Ďakujeme za všetko, Michal. Buďte požehnaní: Andrej, Sára a Oliverko“

Foto: 13.2.2025 väčšie stretnutie Dismasu na Slovensku s našim kňazom Ľubošom K. a s členmi. Sv. omša bola obetovaná za teba a tiež za zranenia a obeť, ktoré spôsobilo konanie našich členov.

Foto: 16.3.2025 sme boli s chválovou kapelou DOD vo väznici v Hrnčiarovciach nad Parnou

Zdroj: <https://www.ordinariat.sk/nedela-chval-a-svedectiev/>

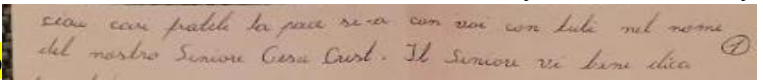
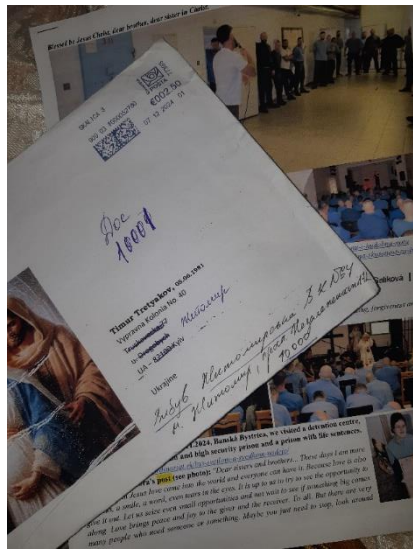
Časť listu od Treitakova z väznice Vypravna Kolonie #4, Zhytomir na Ukrajine:

„Ahoj Michale, Dnes jsem mluvil o teto záležitosti s Vědením. Je to vítané a určitě že by Vás pustili. Ale chce to povolení od Generálního Ředitelství VS Ukrajiny. (Bud' Ministerstva Justice). S tím jsem Vám nedokážu pomoci. Měli byste požadat o povolení kázat v Ukrajinských věznicích a navštěvovat vězni přes Ambasadu. Pak už můžete jít do jakékoliv basy. Jsou lagery na Zakarpatsku, Lvovské oblasti, kde mnozí umějí po Slovensky, Český, Polský.“ Ako vidíš, tak Timur nelení, ale chce, aby sme prišli aj do Ukrajinských väzníc. Uvidíme, lebo to bude zložité vybaviť, ale rád by som išiel.

Časť listu preloženého

z taliančiny (vid' foto) od Hornea z väznice Pankrác:

„Náš Otec vám prináša svetlo a lásku do srdca - Dismas (Ján 1, 7). Milí bratia a sestry, ďakujem za blahoželanie, lebo ste si na mňa pamätali dňa 10.1.2025 - dostal som poštu. Môžem povedať, že to bolo pre mňa najväčší darček v mojom živote, [myslím] to, čo som

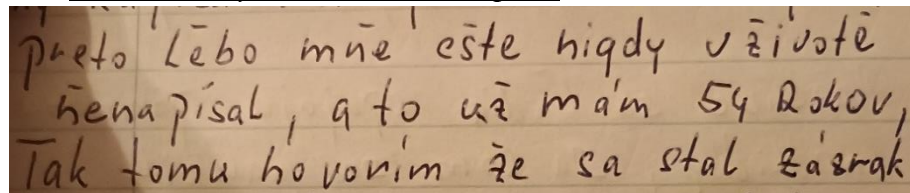

dostal 10. [januára] poobede, o 18:00 hod.; bol som na kolenách a v tom okamihu som sa pomodlil Otčenáš a hovoril som si: Pane Ježišu, neviem sa dočkať, chcem Ťa vidieť, keď zostúpiš z Neba (Marek 13, 32-33); a vtedy som dostal fotografiu nášho Pána Ježiša. Bol som tak šťastný, že som začal plakať od radosti (Lukáš 12, 31-36-37). Ďakujem za všetko, bratia a sestry. Ste vždy v mojich modlitbách. Pozerám na kalendár, ktorý som od vás dostal, a tak si na vás spomeniem. Ste nádherou pre nás všetkých. Ste záchranou, lebo zachraňujete ľudí pred veľkým vírusom. Skrze Ježiša Krista zachraňujete naše srdcia a prinášate svetlo do našich životov. Totiž, tu, kde sa my nachádzame, my všetci väzni, všetko je tma v našich srdciach (Lukáš 14) 25-26-27 - ale musíme niesť naše kríže, lebo nie sme sami. Pán (Ježiš Kristus) je všade s nami, lebo my v Neho veríme (ŽALM 121, 1-2-3). Bratia a sestry, koniec sveta sa blíži. Mám veľa snov. Náš Pán ma udržuje stále v kontakte so všetkými pohromami, ktoré sa dejú vonku, všade po svete.

Kresba: od Štefana z väznice Trenčín

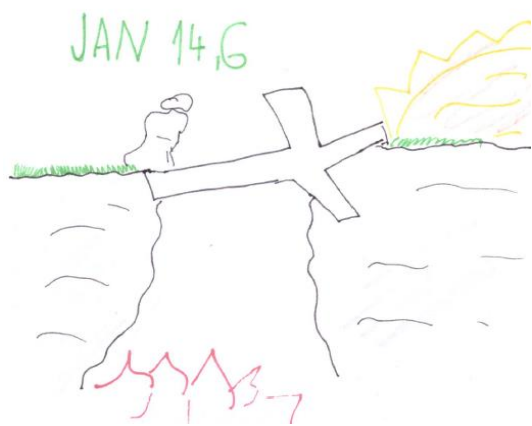
Časť listu od Dáriusa z väznice v Sučanoch: „Na úvod môjho listu ťa srdečne pozdravujem a ďakujem, že si mi napísal. A úplne si ma dojal, preto, lebo mne ešte nikdy v živote nikto nenapísal a to už mám 54 rokov. Tak tomu

hovorím, že sa stal zázrak, že v živote je všetko možné, tak ešte raz veľká vďaka. Aj Pánu Bohu, že vďaka Jemu sa ľudia vedia radosť a povzbudzovať sa, keď to najviac potrebujú. Robíš svoju prácu Dismas veľké zázraky.

Časť listu od Ing. z väznice v Košice-Floránska:

„Bingo! - bolo uverejnením časti listu Jána z KE! Keď som mu to referoval, neveriacky ma vypočul. Potom si sadol na posteľ, vzal a čítal na predposlednej strane spomínanú časť. Tak vyšiel na chodbu, (sme na otvorenom oddiele cca 80 chlapov) a oznamoval svojim sympatizantom, že jeho príspevok je v NL. Iní to z jeho príbehu vylustrovali tiež. Povzbudilo, posilnilo a pozdvihlo ho to! Ďakujem Ti za neho! Pracuje na sebe, na svojom obrátení a statočne odoláva pokušeniam opice zo svojho okolia.“ Kresba: od Jána z väznice Mírov. Vieš čo znázorňuje?

Časť listu od Moniky z väznice v NR-chrenová:

„Ďakujem Ti, aj celému spoločenstvu, že si mi milým spoločníkom na mojej poslednej ceste zadosťučinenia. Vždy ma dojme nejaký text z vašich noviniek. Naposledy to bola výpoveď o Barborke, ktorá maľuje obrazy, tie sa následne predajú a tým nasýti iných. Núti ma to zamyslieť sa nad sebou a hlavne nad tým, koľko

málo som bola ja schopná a ochotná odovzdať zo seba iným. Riešila som koľko málo mám a pritom som nebola ochotná sa deliť a práve to DOKÁZAŤ DAŤ je viac než čokoľvek to čo mám. Vstupujem do EXODUS 73.“

Časť listu od Radka z väznice v HEŘMANICE:

„bys někoho zabil, nebo bys byl zabit. Ne, nenech se mýlit, ve vězení jsi proto, že Bůh tě neskutečně miluje a má s každým z vás svůj plán. 1) Chce, aby ses k Němu vrátil - Lukáš 15, 11-32. 2) Chce tě vyučit a zachrániť - Izaiáš 48,17. 3) Chce tě povolat do své služby - Matouš 4,19-20. Vězni říkají, že vězením promarnili svůj čas a proto pak chtěou na svobodě hned všechno dohnat, ale tím nutně končí znovu ve vězení. Opak je pravdou, to venku na „svobodě“ jsme marnili svůj čas = bary, herny atd'. a tím se vzdalovali od Boha.“

„Pouč sa na našich chybách, aby sme to nemuseli nikdy opakovať“ Michal

20.2.2025 mi vo večerných hodinách začali prichádzať fotky, kde bol odfotovaný ich televízor. No a tam bola vedomostná súťaž o Slovensku i Európe, v ktorej sa traja súťažiaci snažia získať atraktívne finančné výhry: Všade dobre, doma naj (vid' foto s STVR). **Zdroj:**

<https://www.stvr.sk/televizia/archiv/20831/516778>

Po výkone trestu mi často píšu naši členovia ako ty, ale nie listom, ale mailom. Tu som vybral dva posledné:

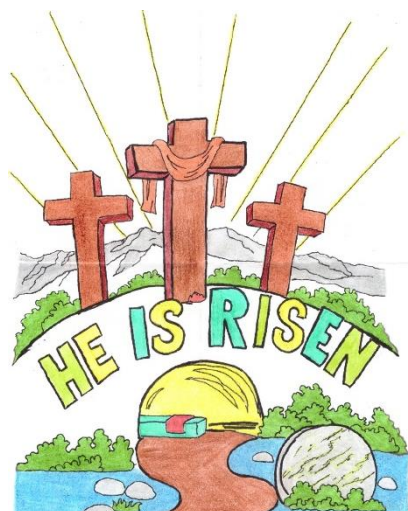
Časť mailu od Daniela Vaška (vid' foto s mamičkou) už z civilného života:

„Chcel som Vám len povedať že každého z Vás skôr či neskôr čaká civil život vonku. Nie je to ľahké keď máte silu v srdci a veríte toho ktorý je pri Vás stále tak to pôjde, mňa po 10 rokoch vo väzení vôbec

nechceli zamestnať a musel som sa prosiť o potom náhoda šťastie alebo to že som veril a našiel som prácu super kolektív a finančné super. Potom prišla zmena a moja maminka musela ísť domov a ja som zanechal prácu priateľov (už si voláme) a začal som sa starať o mamu iná možnosť nebola, ľúbim ju si chvíle keď sa smejem a plačem ale to je život ale som na slobode....v srdci boha ktorý mi pomáha každý deň Viem poviete, že sa mi to všetko ľahko hovorí nie je to tak ozvali sa mi chalani po VT a zostali na ulici a našli sme ochotu ísť ďalej pomohol som a už pracuje a má bývanie a vo vrecku mal 6 eur hladný a vôbec nemal chuť žiť. Ale zvíťazil a už je dobre. Mate veľa možností aj vo výkone hľadať pomáhať a nájsť sebe silu milovať odpúšťať tvoriť sú tam aj pohode ľudia zamestnanci ktorý Vám pomôže (Áno je to rôzne) Zažil som keď som bol vo výkone hlavný a sám a nemal som chuť žiť ale Boh mi dal že vždy som mal okolo seba ľudí spoluväzňov personál ktorý mi pomohol nechcem menovať ale ty ktorý má poznať a poznajú vedia. Chalani hore hlavu všetko sa raz skončí píšete modlite sa robte niečo užitočné a dobre je tam veľa možností...sedieť a spať je tiež cesta ale nič Však to nedá....môžete kresliť spievať stretávať sa robiť divadlo (je to super keď urobíte super program a dáte sa dohromady väzni personál a pomôže spoločnosť Dismas príde zaspievať pomodliť Ego) je všetko na Vás nedávajte vinu na iných spoločnosť väznica rodina za všetko si môžeme.....sami. Zo srdca Vám prajem požehnanie pre Vás i celú rodinu držte sa ...A možno niekedy sa stretneme....s úsmevom aj plačom ale s Bohom v srdci Dano.“

Časť mailu od Petra P. už z civilného života: „Pochválen buď Ježiš Kristus. Pozdravujem Vás členov Dismas vo väzení aj tých vonku. Rozhodol som sa podeliť o skúsenosť s Božou pomocou, ktorá pokračuje aj vonku po prepustení. V roku 2023 niekedy v septembri som bol prepúšťaný zo Sabinova. Keďže som bol na zozname s možnosťou samovraždy a bývalých závislých (kde som sa dal po rozhovore so psychologičkou sám). Bola malá možnosť na moje prepustenie... Ale požiadal som Dismas o modlitby, takže som vedel CRA ešte deň pred jeho termínom a behom pár týždňov som išiel domov. Ešte pri odchode som stretol jedného z príslušníkov a povedal som mu „dovidenia“. On mi odpovedal „dovidenia alebo s Bohom?“. Tak sme sa rozlúčili „s Bohom“. Teraz v roku 2025 v januári som mal súd ohľadom ukončenia monitorovania náramkom. (Rok a pol som nosil náramok.) Keďže som bol išiel na súd v stave, že som už mesiac nechodil na prijímanie a spoveď. Tentokrát som nepoprosil Dismas spoločenstvo o modlitbu a tak som čakal 3 mesiace na termín. Podával som začiatkom Oktobra. (Pomohol mi kolega advokát) Riešili ma až v januári... No pri súde, keď mi išli rozhodnúť o ukončení monitorovania náramku, som sa veľmi bál, vedel som, že som v stave ťažkých hriechov, tak prečo by mal byť ku mne Boh milosrdný?... Keď prišlo na vyjadrenie prokuratúry, bál som sa, že zasiahnu.

Povedali: Navrhujeme vyhovieť. Pozeral som von oknom na nebo, a pocítil veľkú ľútosť nad hriechmi, srdce sa mi zachvelo, že Boh je i tak verný, aj keď my sme neverní. Ako môže byť k niekomu ako ja taký dobrý? Prísediaci pri sudcovi videli, že mi vyšla slza. Dal som sa dokopy. No a pri odchode zo súdu som poďakoval a povedal „Dovidenia“. Viete, čo odpovedal chlap pri sudcovi? U nás sa hovorí „S Bohom“. Píšem toto svedectvo, lebo si myslím, že tam je viditeľný Boží podpis. A ohľadom spoločenstva Dismas a Michala, po prepustení som ho kontaktoval. Vie veľa pomôcť, poradiť aj tu vonku...

Je dobré a dôležité pokračovať vonku aj so spoločenstvom Dismas. Lebo vonku je tá cesta k Bohu ťažšia. Tu sa vrátiš k hriechom, o ktorých si teraz myslíš, že sú za tebou ani sa nenazdáš... Pôst a podobné veci boli pre mňa vo väzení ľahké, vonku je to skoro ako nemožné. Ale určite netreba nechávať Božiu pomoc, ktorá Ti príde za mrežami, za hlavou keď to miesto opustiš. Tak držte sa. S Bohom.“

Kresba: od Jána z väznice Želiezovce

Časť listu od Štefana z väznice Prešov- vlastná tvorba: „stále Boha o to prosím nech vieš, že ťa v srdci nosím, obaja to aj tak vieme že sa stále milujeme, verím, že čím skôr si pred Bohom svoje „ÁNO“ povieme.“ - o priateľke a svadbe

Časť listu od Dity z väznice Svätá nad Sázavou: „stále Boha o to prosím nech vieš, že ťa v srdci nosím, obaja to aj tak vieme že sa stse pustila do tvorby ďalších klíčenek a pri tom si dokola odříkávala modlitby. Mimochodem, okopírovala jsem to svědectví o síle modlitby a poslala mámě, dceři, jejímu tátovi (ten teď potřebuje spoustu sil, aby se odhodlal jít léčit z alkoholismu) a ještě pár lidem. Dala jsem to i na nástěnku na kulturce. Ano, tolik mě to zasáhlo. Ale milujeme, verím, že čím skôr si pred Bohom svoje „ÁNO“ povieme.“ Správna evanjelizácia oddielu.

Časť listu od Stana z väznice Hrnčiarovce nad Parnou: „Teraz tá krásna časť! Naša katechéta Jarka Jankechová nás pri katechéze v sobotu 1.2.2025 poprosila o modlitby za úspešný výsledok jej operácie očí, ktorá mala byť v utorok 4.2.2025, a ktorej sa dosť bála. Lekár, ktorý ju na základe vyšetrení na operáciu poslal jej povedal, že oko jej „funguje“ na čosi iba viac ako 20%! Už v sobotu sme sa za ňu modlili, v nedeľu počas sv. omše v spoločných prosbách, a každý z nás i v osobných modlitbách a prosbách. Nakoľko v utorok sú eskorty, mohol som si zobrať voľno z roboty, a od rána som sa modlil sv. ruženec za Jarku. 8.2.2025 sme išli na pravidelnú katechézu do kaplnky (Jarka nám týždeň predtým

povedala, že 8.2. nepríde - bude po operácii!) a pozeráme - odo dverí sa ku nám bliži vysmiata naša Jarka! Pozerám jej do očí - nič nevidím! No a keď sme všetci vošli do kaplnky, nedalo mi to a pýtam sa: „A čo operácia, ako?“ Jarka nám venovala krásny úsmev a poďakovala nám za modlitby; operácia totiž nebola!!! Totiž, keď Jarka v utorok prišla do nemocnice, tak jej pani lekárka urobila predoperačné vyšetrenie; pozrela na ňu a vraví jej: „Pani Jankechová, vy žiadnu operáciu nepotrebuje; vaše očko funguje viac ako na 90%!!!“ Bud' Bohu obrovská vďaka!!! Ocko je úžasný!“

Kresba: od Ľubomíra z väznice Košice-Šaca

V piatok 21.2.2025 v skorých ranných hodinách sme vyrazili na evanjelizáciu do Českých väzníc. Pred nami bola 6-hodinová cesta a my sme sa z Božej milosti tešili na to, koho nám Ježiš pošle.

Foto: väznica Oráčov dňa 21.2.2025 v poobedných hodinách, kde sme boli pozrieť aj na oddieloch, nakoľko všetkých našich členov vyškrtili zo zoznamu a nemohli prísť.

Zdroj: <https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-oracov/clanky/detail/koncert-pro-odsouzene-ve-veznici>

Na druhý deň v **sobotu 22.2.2025 ráno sme navštívili väznicu Horní Slávkov (vid' foto 2-krát)**

Zdroj: <https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-horni-slavkov/clanky/detail/koncert-pro-odsouzeni>

Časť listu od Jána z väznice v Horní Slávkov - vlastná tvorba: „Odvaha je pouhé slovo - tak ťžké, jako olovo.

Odvahu si musíš dodať. Nesmiš se zlým slovům poddať.“ **A z listu reakcia**

na vystúpenia: „Celá akce byla velmi milá. Děkuji, že jste mi po šesti

letech vykouzlili úpřimný úsměv na tváři. 6 let jsem smutný morous, co se

nechce smát a nemá důvod. Alespoň vím, že uvnitř není mrtvé mé já. Takže

šance u mne přeci jen je.“ V sobotu 22.2.2025 sme v poobedných

hodinách navštívili tretiu väznicu Ostrov. **Foto: Jáchymovské peklo je**

hned' vedľa väznice Ostrov a za komunistov v minulom režime tam

umieralo veľa kňazov a biskupov, ktorí nezapreli pravého Boha, Ježiša

Krista. V jáchymovských uránových baniach v rokoch 1948 až 1961 prežilo svoje peklo približne šesťdesiatpäťtisíc ľudí. Veľkú časť tvorili politickí väzni, s ktorými zaobchádzali horšie ako so zloďmi a vrahmi.

Foto: Piatok 28.2.2025 Bratislava nahrávacie štúdio Televízie LUX

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
14.-15.3.2025	Dobrodinci spol. DISMAS
21.-22.3.2025	za pápeža Františka, za Cirkev
28.-29.3.2025	za členov Dismasu, za nové duchovné povolenia a kňazov slúžiacich vo väzniciach
4.-5.4.2025	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A za ľudí, ktorých zranili, ublížili.
10.3.2025	Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BTŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č.108

